

Kirker, saa at det, der opføres af Kirkebygninger i vore Dage ude paa Landet — for Resten ogsaa mange Steder i Byerne — vidner om en daarlig Smag og vidner om Mangel paa Pietet for det gode, som er nedarvet, og som man under alle Omstændigheder ikke bør forkaste. Selvfølgelig kan disse nye mærkelige og uadvortes set ofte meget grimme Kirkebygninger opfylde deres Bestemmelse lige saa godt som de andre. Men jeg mener, at det er en stor Fejl, at vi er kommet ind paa den Slags Kirkebyggeri. Der gøres i vor Tid saa meget for at udvikle den gode Smag og for at bibringe Menneskene Sans for Skønhed og Kunst. Vi har nylig hørt her fra Talerstolen et varmt Indlæg til Støtte for Musikkunsten, og vi giver ofte Bevilninger til Fremme af den gode Kunst, for at Menneskene her til Lands kan faa Adgang til den Skønhed og Kunst, som frembyder sig i vort Samfund. Men det er af ikke mindst Betydning, at Landets Bygningsværker, som i saa høj Grad bestemmer dets Udseende, og som vi skal se paa, naar vi kører paa Vogn eller Cykle ad Landevejene eller vi kigger ud af Jernbanekupeen, holdes i Hævd og Ære.

Derfor har jeg tilladt mig at fremdrage dette Spørgsmaal i Finansudvalget, og jeg havde det Indtryk, at man fra alle Sider i Udvalget, ogsaa fra den højtærede Ministers, delte denne Opfattelse. Jeg vilde i saa Henseende sætte Pris paa en Udtalelse af den højtærede Minister. Det vilde være heldigt, om man fremtidig kunde knytte den Betingelse til Tilskud til nye Kirker, at den gode gamle Stil saa nogenlunde blev fulgt. Siger man hertil, at det kan være vanskeligt af Hensyn til Bekostningen, vil jeg svare: Jeg tror ikke, det bliver dyrere at bygge Kirker af den Type. Hvorfor skulde det blive det? Man behøver jo ikke at gøre Murene saa tykke, som man gjorde dem i tidligere Tid. De vil dog for de samme Beløb, man ellers vilde give ud, komme til i ganske anderledes Grad, end Tilfældet er nu, at passe til det danske Landskab og bevare den historiske Tradition.

Der er endvidere et Par Smaasager, jeg vil nævne. Jeg vil paa min Gruppes Vegne anbefale at stemme for Bevillingen angaaende Tilskud til Cæciliaforeningen. Saa vidt jeg ved, er denne Musikforening en af de mest fortjente og vistnok den mest berømte af vore Musikforeninger, og naar saa mange andre Foreninger faar Tilskud, Foreninger, som ikke har gjort saa stort et Arbejde som denne, synes jeg,

det vilde være en Retfærdighedshandling at give ogsaa denne Forening et saadant mindre Tilskud. I Betænkningen oplyses det, at Foreningens Venner, der hidtil har dækket det fremkomne Underskud, ikke kan vedblive dermed. Naar derfor Udvalgets ærede Ordfører for fremhævede, at Foreningens Medlemmer var velhavende Folk, kan det jo ikke nytte, naar de nu nægter fremtidig at yde det Tilskud til Foreningens Virksomhed. Jeg finder derfor, at det vilde være ret urimeligt at nægte dette Tilskud, som jeg altsaa anbefaler paa det bedste.

Endelig er der en lille Sag, som jeg ogsaa vil nævne. I Ændringsforslagslisten findes der et Ændringsforslag af Ministeren under Nr. 111 om en Pension til afskediget Gartner ved Sorø Akademi Thaysen. Det er i og for sig ikke Pensionen, jeg vil gøre nogen Bemærkning om. Den er vist meget rimelig, men jeg vil henstille til den højtærede Kultusminister i Fremtiden ved Ansættelse af Gartnere ved Haver som Sorø Akademi at tage mere Hensyn til de Mennesker, der har maattet bringe store Ofre for deres Uddannelse paa dette Omraade, end her er sket, hvor Undergartneren er blevet ansat i den afskedigedes Sted. Denne Undergartner har ikke nogen særlig Uddannelse, og man kan maaske sige: Saa faar Staten ham billigere, vi sparer et Par Skillinger ved at ansætte den Mand i den Plads. Men jeg synes, at man ikke bør tænke derpaa, og jeg forstaar godt, at Havebrugskandidaterne har følt sig brøstholdne ved denne Udnævnelse, idet de føler sig forbigaaede ved, at man ikke til en saadan Plads tager en virkelig faguddannet Mand. De spørger med Rette, synes mig: Hvor skal vel Havebrugskandidater foretrækkes, naar ikke Staten, som uddanner disse Mennesker, benytter dem paa sine egne Pladser? Vi ofrer mange Penge paa at uddanne Havebrugskandidater, Landbrugskandidater o. s. v. for at faa saadanne Folk frem, som virkelig kan blive til Nytte i Samfundet. Jeg ved da ogsaa, at Sorø Akademis Have har ikke været særlig fikst passet i den forløbne Tid. Der kunde bringes meget mere ud af denne Have med de mange skønne Træer og den udmærkede Beplantning. Akademihaven ved Sorø staar tilbage for mange af de smaa Anlæg rundt omkring i Købstæderne, og det forekommer mig, som sagt, at naar Staten ansætter en Mand til at passe saadanne Anlæg, skal det være en kyndig Mand. De Mennesker, som har ofret me-